

สภาที่ปรึกษาของอัยการยุโรป (ซีซีพีอี)

ความเห็นที่ ๙ (ปี ค.ศ. ๒๐๑๔)

ของสภาที่ปรึกษาของอัยการยุโรป

ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีของคณะมนตรีแห่งยุโรป

เรื่อง

บรรทัดฐานและหลักการยุโรปเกี่ยวกับอัยการ

ความเห็นนี้ประกอบด้วย

- กฎบัตร เรียกว่า “กฎบัตรกรุงโรม”
- บันทึกคำอธิบายของหลักการที่ปรากฏในกฎบัตรนี้

กฎบัตรกรุงโรม

สภาที่ปรึกษาของอัยการยุโรป (ซีซีพีอี) ซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีของคณะมนตรีแห่งยุโรปให้จัดเตรียมเอกสารอ้างอิงว่าด้วยบรรทัดฐานและหลักการที่เกี่ยวข้องกับพนักงานอัยการ มีความเห็นดังนี้

๑. ในระบบกฎหมายทั้งหมด พนักงานอัยการ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “อัยการ”) มีส่วนช่วยเพื่อให้แน่ใจว่าหลักนิติธรรมได้รับการประกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการบริหารงานยุติธรรมอย่างเป็นธรรม เสมอภาค และมีประสิทธิภาพ ในทุกคดีและทุกขั้นตอนของกระบวนการตามกฎหมาย ซึ่งอยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของอัยการ
๒. อัยการกระทำการในนามของสังคมและประโยชน์สาธารณะ เพื่อเคารพและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ ตามที่ประกาศในอนุสัญญาเพื่อการปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานและตามกฎหมายที่เกิดจากคำพิพากษาของศาลสิทธิมนุษยชนยุโรป
๓. บทบาทและงานของอัยการ ทั้งภายในและภายนอกขอบเขตของความยุติธรรมทางอาญา ควรถูกจำกัดโดยกฎหมาย ในระดับที่เป็นไปได้อย่างสูงสุดและทำให้ลุล่วงด้วยความเคารพอย่างเข้มงวดที่สุดต่อหลักการทางประชาธิปไตย และคุณค่าของคณะมนตรีแห่งยุโรป
๔. ความเป็นอิสระและภาวะอิสระของสำนักงานอัยการทำให้เกิดผลที่ตามมาอย่างสำคัญต่อความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ดังนั้น แนวโน้มทั่วไปในการเสริมสร้างความเป็นอิสระและภาวะอิสระอย่างมีประสิทธิภาพของสำนักงานอัยการควรได้รับการสนับสนุน
๕. อัยการควรเป็นอิสระในการตัดสินใจและควรปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากความกดดันจากภายนอกหรือการแทรกแซง โดยคำนึงถึงหลักการแบ่งแยกอำนาจและความรับผิดชอบ
๖. อัยการควรยึดมั่นกับมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมอย่างสูงสุด ประพฤติตนอย่างเป็นกลางและด้วยภาวะวิสัยอยู่เสมอ ดังนั้น อัยการควรต่อสู้เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระและเป็นกลาง ควรละเว้นจากกิจกรรม

ทางการเมือง ซึ่งขัดแย้งกับหลักความเป็นกลาง และไม่ควรมีส่วนในคดีที่ผลประโยชน์ส่วนตัวหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับคนที่มีผลประโยชน์ในคดีนั้นจะขัดขวางความเป็นกลาง

๗. ความโปร่งใสในการทำงานของอัยการมีความสำคัญอย่างยิ่งในระบอบประชาธิปไตยสมัยใหม่ ประมวลจริยธรรมทางวิชาชีพและความประพฤติ ซึ่งตั้งอยู่บนมาตรฐานระหว่างประเทศ ควรได้รับการยอมรับและประกาศสู่สาธารณะ

๘. ในการปฏิบัติงานของอัยการ อัยการควรเคารพข้อสันนิษฐานเรื่องความเป็นผู้บริสุทธิ์ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรม ความเสมอภาคในการนำเสนอคดีต่อศาล การแบ่งแยกอำนาจ ความเป็นอิสระของศาล ผลผูกพันของคำพิพากษาของศาลที่สูงที่สุด อัยการควรมุ่งเน้นในการรับใช้สังคมและควรเอาใจใส่เป็นพิเศษต่อสถานการณ์ของบุคคลที่อ่อนแอเปราะบาง โดยเฉพาะเด็กและผู้เสียหาย

๙. อัยการมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและการสมาคม ในการสื่อสารระหว่างอัยการและสื่อ หลักการต่อไปนี้จะได้รับความเคารพ กล่าวคือ ข้อสันนิษฐานเรื่องการเป็นผู้บริสุทธิ์ สิทธิในชีวิตส่วนตัวและศักดิ์ศรี สิทธิในข้อมูลข่าวสารและเสรีภาพแห่งสื่อ สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรม สิทธิในการต่อสู้คดี การยึดถือหลักคุณธรรม ความมีประสิทธิภาพและการรักษาความลับของการสอบสวนคดี เช่นเดียวกับหลักเรื่องความโปร่งใส

๑๐. อัยการไม่ควรได้รับผลประโยชน์จากการคุ้มกันทั่วไป แต่ควรได้รับประโยชน์จากการคุ้มกันทางหน้าที่ของอัยการซึ่งได้กระทำไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

๑๑. อัยการและ, กรณีที่จำเป็น, ครอบครัวของอัยการ มีสิทธิที่จะได้รับการปกป้องจากรัฐ เมื่อความปลอดภัยส่วนบุคคลของเขาถูกคุกคาม อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่

๑๒. การรับเข้าทำงานและอาชีพอัยการ รวมถึงการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง การโยกย้าย การพิจารณาความผิดทางวินัย และการไล่ออก ควรถูกกำหนดโดยกฎหมายและควบคุมโดยหลักเกณฑ์ที่โปร่งใสและเป็นรูปธรรมตามวิธีการที่เป็นกลาง ปราศจากการเลือกปฏิบัติและเปิดโอกาสให้มีการทบทวนคำสั่งที่เป็นกลาง

๑๓. ทักษะการปฏิบัติงานในระดับที่สูงที่สุดและการยึดถือคุณธรรมเป็นเงื่อนไขที่ต้องคำนึงถึงเป็นเบื้องต้นสำหรับสำนักงานอัยการที่มีประสิทธิภาพ และสำหรับความไว้วางใจของสาธารณชนต่อสำนักงานอัยการ อัยการควรมีการศึกษาและได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมโดยมุ่งหมายให้มีความชำนาญพิเศษ

๑๔. การจัดการของสำนักงานอัยการส่วนมากตั้งอยู่บนโครงสร้างตามลำดับชั้น ความสัมพันธ์ระหว่างระดับที่แตกต่างกันของลำดับชั้นควรถูกควบคุมโดยกฎหมายที่ชัดเจน เปิดเผยและได้สัดส่วน การมอบหมายคดีหรือการมอบหมายคดีให้ใหม่ ควรเป็นไปตามข้อกำหนดที่เป็นกลาง

๑๕. อัยการควรตัดสินใจที่จะดำเนินคดีเมื่อมีพยานหลักฐานที่มั่นคง มีเหตุผลที่เชื่อถือได้และยอมรับได้ เท่านั้น อัยการควรปฏิเสธการใช้พยานหลักฐานซึ่งมีเหตุเชื่อได้ว่าเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยวิธีการที่ก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง อัยการควรมีบทลงโทษที่เหมาะสมต่อผู้รับผิดชอบต่อการใช้วิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวหรือการละเมิดกฎหมายอื่นๆ

๑๖. การดำเนินคดีควรกระทำอย่างหนักแน่นและยุติธรรม อัยการมีส่วนช่วยให้มีคำตัดสินของศาลที่เป็นธรรม และมีส่วนช่วยให้มีการดำเนินการของกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
๑๗. เพื่อให้ได้มาซึ่งความสอดคล้องกันและความยุติธรรม กรณีที่ต้องทำการตัดสินใจอย่างสุขุมรอบคอบ ภายในกระบวนการดำเนินคดีและในศาล ควรกำหนดแนวทางที่เผยแพร่ได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ เกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะดำเนินคดีหรือไม่ อัยการควรให้ข้อพิจารณาที่เป็นทางเลือกในการดำเนินคดีในกรณี ที่เหมาะสมและตามกฎหมาย
๑๘. อัยการควรมีวิธีการที่จำเป็นและเหมาะสม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อปฏิบัติการกิจอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานไปสู่หลักนิติธรรม
๑๙. สำนักงานอัยการควรมีความสามารถที่จะประเมินความต้องการของสำนักงาน เจริญงบประมาณและ ตัดสินใจในวิธีใช้เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรโดยวิธีที่โปร่งใส เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในวิธีที่เหมาะสม และรวดเร็ว กรณีที่สำนักงานอัยการได้รับมอบหมายให้บริหารทรัพยากร สำนักงานอัยการควรใช้วิธีการจัดการ ที่ทันสมัยอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส และได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอด้วย
๒๐. การทำงานร่วมกันอย่างยุติธรรมมีความสำคัญสำหรับความมีประสิทธิภาพของสำนักงานอัยการใน ระดับชาติและระหว่างประเทศ ระหว่างสำนักงานอัยการต่างสำนักงานเช่นเดียวกับระหว่างอัยการใน สำนักงานเดียวกัน อัยการควรจัดการต่อการร้องขอความช่วยเหลือในทางระหว่างประเทศภายในเขตอำนาจ ของตน ด้วยความขยันหมั่นเพียรเช่นเดียวกับงานในระดับประเทศและควรมีเครื่องมือที่จำเป็นต่อการจัดการ ของอัยการ รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งการทำงานร่วมมือทางกฎหมายในระดับระหว่าง ประเทศอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

รับรองโดยซีซีพีอีในกรุงโรม วันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๑๔

บันทึกคำอธิบาย

คำนำ

- หลังจาก ๑๔ ปี บันทึกคำแนะนำ (๒๐๐๐) ๑๙ ของคณะกรรมการรัฐมนตรีของคณะมนตรีแห่งยุโรป เรื่อง บทบาทของพนักงานอัยการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ยังคงเป็นหลักสำคัญ ในขณะเดียวกัน ตั้งแต่ปี ๒๐๐๐ มุมมองที่เพิ่มมากขึ้นของงานอัยการได้ถูกเน้นย้ำในระดับยุโรปและมีความจำเป็นที่จะต้อง ปรับปรุงและสังเคราะห์หลักการที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน
- ในบริบทนี้ สภาที่ปรึกษาของอัยการยุโรป ซึ่งถูกก่อตั้งโดยคณะกรรมการรัฐมนตรีในปี ๒๐๐๕ ปรารถนาที่จะบ่งชี้แนวทางที่เด่นชัดที่สุดในเรื่อง สถานะ ภาระหน้าที่ และการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ในรอบงานนี้ ในเดือนมกราคม ปี ๒๐๑๔ คณะกรรมการรัฐมนตรีชี้แนะสภาที่ปรึกษาของอัยการยุโรปให้ รับรองเอกสารอ้างอิงเรื่อง บรรทัดฐานและหลักการยุโรปเกี่ยวกับอัยการ สภาที่ปรึกษาของอัยการยุโรป พิจารณาเอกสารที่มีรายชื่ออยู่ในภาคผนวกของบันทึกนี้ เพื่อดำเนินการตามภาระหน้าที่นี้
- ระบบกฎหมายของรัฐสมาชิกถูกจำแนกด้วยความหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องภาระหน้าที่และ บทบาทอัยการ อย่างไรก็ตาม อัยการยังคงอยู่ภายใต้หน้าที่ที่ต้องเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตามที่ถูกกำหนดไว้ในอนุสัญญาเพื่อการปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานและกฎหมายที่มาจากคำ พิพากษาของศาลสิทธิมนุษยชนยุโรป
- เอกสารนี้ประสงค์ให้มีไว้เพื่อสถาบันของรัฐ และอำนาจตุลาการ อำนาจบริหาร และอำนาจนิติบัญญัติ เช่นเดียวกับผู้ปฏิบัติงานและผู้ค้นคว้าวิจัย

๑. คำนิยามของอัยการ

- พนักงานอัยการ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “อัยการ”) คือ ผู้ใช้อำนาจรัฐ ในนามของสังคมและประโยชน์ สาธารณะ ซึ่งทำให้มั่นใจในการบังคับใช้กฎหมาย กรณีที่การละเมิดกฎหมายนำมาซึ่งการลงโทษทางอาญา ซึ่ง ต้องพิจารณาทั้งสิทธิของบุคคลและความมีประสิทธิภาพที่จำเป็นของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ภารกิจ ของอัยการสามารถรวมถึง อำนาจนอกกระบวนการยุติธรรมทางอาญา กรณีที่ระบบกฎหมายภายในกำหนดไว้

๒. บทบาทของอัยการ

- ในทุกกรณีและทุกระดับชั้นของกระบวนการพิจารณาคดีทางกฎหมาย อัยการมีส่วนช่วยเพื่อให้แน่ใจว่า หลักนิติธรรมและคำสั่งของรัฐได้รับการรับประกันด้วยการบริหารงานยุติธรรมอย่างเป็นธรรม เป็นกลาง และมี ประสิทธิภาพ
- มีความจำเป็นที่จะต้องทำให้มั่นใจถึงความเป็นอิสระและภาวะอิสระอย่างมีประสิทธิภาพของอัยการและ สร้างมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสม อัยการมีหน้าที่กระทำการใดๆ ด้วยความเป็นธรรม เป็นกลางและอย่าง เป็นภาวะวิสัย ในเรื่องคดีอาญา อัยการต้องพิจารณาผลที่ร้ายแรงของการดำเนินคดีต่อบุคคลในศาล แม้ว่าจะ เป็นการดำเนินคดีในศาลที่จะทำให้บุคคลนั้นได้รับการปล่อยตัวก็ตาม อัยการควรมีส่วนช่วยให้การดำเนิน

กระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเท่าที่เป็นไปได้และช่วยศาลให้ได้มาซึ่งคำพิพากษาที่ยุติธรรม

๘. ระบบที่ทั้งอัยการและผู้พิพากษาดำเนินการสู่มาตรฐานสูงสุดของความซื่อสัตย์สุจริตและความเป็นกลางแสดงให้เห็นถึงการปกป้องสิทธิมนุษยชนมากกว่าระบบที่ขึ้นอยู่กับผู้พิพากษาเพียงลำพัง

๒.๑ หน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดีทางอาญา

๙. อัยการมีบทบาทที่สำคัญในหลักนิติธรรมและการปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

๑๐. อัยการตัดสินใจว่าจะเริ่มคดีหรือดำเนินคดีต่อไปหรือไม่ ดำเนินคดีต่อศาลที่เป็นกลางและเป็นอิสระซึ่งถูกตั้งโดยกฎหมาย และตัดสินใจว่าจะอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลหรือไม่

๑๑. ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่แน่นอน อัยการมีหน้าที่อื่นๆ ด้วย เช่น อธิบายและนำนโยบายทางอาญาระดับชาติไปปฏิบัติ(ขณะที่มีการปรับนโยบายทางอาญาระดับชาติตามความเหมาะสมไปสู่สถานการณ์ระดับภาคและท้องถิ่น) ทำการสอบสวนโดยตรงหรือควบคุมการสอบสวน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายได้รับการช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกการดำเนินคดี หรือเพื่อควบคุมดูแลการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาล

๒.๑.๑ หลักการควบคุมการฟ้องคดี

๑๒. ระบบกฎหมายของบางรัฐสมาชิกวางหลักการความชอบด้วยกฎหมายเป็นหลักพื้นฐานในการดำเนินคดี ระบบกฎหมายของรัฐสมาชิกอื่นวางหลักการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนหรือหลักการให้โอกาสไว้

๑๓. เพื่อให้ได้ความเห็นพ้องต้องกันและความยุติธรรมเมื่อทำการตัดสินใจจากการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนในการดำเนินคดีและในศาล ควรกำหนดแนวทางที่เผยแพร่ได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะดำเนินคดีหรือไม่ แม้เมื่อระบบไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ว่าอัยการจะสามารถใช้การตัดสินใจจากการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่ควรมีแนวทางโดยทั่วไปไว้เป็นเกณฑ์แก่การตัดสินใจของอัยการ

๑๔. อัยการควรทำให้แน่ใจว่าการซักถามและการสอบสวนที่จำเป็นและสมเหตุสมผลทั้งหมดได้กระทำไปก่อนที่จะพิจารณามีความเห็นในการดำเนินคดีและควรดำเนินคดีก็ต่อเมื่อคดีมีพยานหลักฐานที่มั่นคงนำไปสู่ความน่าเชื่อถือและยอมรับได้ การฟ้องร้องคดีควรกระทำอย่างมั่นคงและยุติธรรมและไม่อยู่เหนือสิ่งบงชี้จากพยานหลักฐาน

๑๕. กรณีที่มีการมีส่วนร่วมในการสอบสวนอาชญากรรม หรือการควบคุมดูแลตำรวจหรือหน่วยงานการสอบสวนอื่นๆ อยู่ภายในอำนาจของอัยการ อัยการควรกระทำไปอย่างเป็นภาวะวิสัย เป็นกลางและอย่างมีอาชีพ และต้องแน่ใจว่าการสอบสวนเป็นไปตามหลักการในกฎหมายและสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

๑๖. อัยการควรพิจารณาผลประโยชน์ของพยานและกรณีที่อยู่ในอำนาจของอัยการ อัยการควรส่งเสริมมาตรการปกป้องชีวิต ความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของพยาน และต้องแน่ใจว่า มาตรการนั้นได้ถูกนำไปใช้

๑๗. อัยการควรพิจารณามุมมองและความกังวลของผู้เสียหาย เมื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้เสียหายได้รับการกระทบกระเทือน และควรส่งเสริมการกระทำใดๆ เพื่อให้แน่ใจว่า ผู้เสียหายได้รับการแจ้งสิทธิและความก้าวหน้าในการดำเนินคดี
๑๘. อัยการควรให้การพิจารณาอย่างรอบคอบว่าจะดำเนินคดีหรือไม่ เคารพสิทธิของผู้เสียหาย พยานและผู้ต้องหา และเปิดโอกาสให้ผู้ได้รับผลกระทบจากความเห็นและคำสั่งของอัยการมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้น
๑๙. อัยการควรเคารพหลักการเรื่องความเท่าเทียมกันในการเสนอคดีต่อศาล ระหว่างการดำเนินคดีและการต่อสู้คดี ข้อสันนิษฐานเรื่องการเป็นผู้บริสุทธิ์ สิทธิในการได้รับการพิจารณาคดีด้วยความยุติธรรม ความเป็นอิสระของศาล หลักการแบ่งแยกอำนาจและการผูกพันของคำพิพากษาของศาลที่เป็นที่ยุติ
๒๐. อัยการควรนำเอาพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือทั้งหมดเข้าสู่ศาลและเปิดเผยพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต่อผู้ต้องหา อาจมีสถานการณ์ซึ่งการดำเนินคดีควรถูกระงับ
๒๑. อัยการควรปฏิเสธที่จะใช้พยานหลักฐานที่เชื่อถือได้อย่างสมเหตุสมผลว่าได้มาโดยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวิธีการนั้นทำให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง อัยการควรแน่ใจว่าจะมีบทลงโทษที่เหมาะสมต่อผู้ที่รับผิดชอบต่อการใช้วิธีการเหล่านั้นหรือการละเมิดกฎหมายอื่น ในบางระบบการละเมิดสิทธิมนุษยชนเพียงพอที่จะปฏิเสธพยานหลักฐานโดยไม่จำเป็นต้องเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง

๒.๒ หน้าที่นอกกระบวนการพิจารณาคดีอาญา

๒๒. ในรัฐจำนวนมาก อัยการมีอำนาจหน้าที่อื่นนอกเหนือขอบเขตคดีอาญา (นอกเหนือจากนี้ แพ่ง ครอบครัว แรงงาน ปกครอง กฎหมายเลือกตั้ง การปกป้องสิ่งแวดล้อม สิทธิทางสังคมและสิทธิของคนอ่อนด้อยเปราะบาง เช่น ผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถ และคนที่มีรายได้น้อย)
๒๓. กรณีที่อำนาจหน้าที่ดังกล่าวยังคงมีอยู่ ภารกิจของอัยการควรเป็นการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์โดยทั่วไป ปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และยึดมั่นในหลักนิติธรรม อัยการควรเคารพหลักการแห่งประชาธิปไตย และค่านิยมอันดีงามของคณะมนตรีแห่งยุโรป
๒๔. อำนาจหน้าที่เหล่านี้ควรถูกใช้ในทางซึ่ง :
- เคารพหลักการแบ่งแยกอำนาจรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ
 - เคารพหลักความเป็นอิสระของศาลและบทบาทของศาลในการปกป้องสิทธิมนุษยชน ความเท่าเทียมกันของคู่กรณี ความเท่าเทียมกันในการเสนอคดีต่อศาล และการไม่เลือกปฏิบัติ
 - ได้รับการกำหนดโดยกฎหมายอย่างชัดเจนเท่าที่เป็นไปได้ ได้รับการจำกัดอย่างเข้มงวด ได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจน และเป็นไปตามแนวทางที่ได้ประกาศไว้อย่างชัดเจนเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความเคลือบคลุมใดๆ
 - มั่นใจได้ว่าไม่มีการแทรกแซงจากภายนอกเกินควรในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการคดี

- เคารพสิทธิของบุคคลที่มีตามกฎหมายและตามธรรมชาติในการเริ่มหรือเป็นจำเลยเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของเขาต่อคณะตุลาการที่เป็นอิสระและเป็นกลาง แม้แต่ในกรณีที่พนักงานอัยการเป็นหรือตั้งใจที่จะเป็นคู่กรณี

- ไม่ละเมิดหลักการผูกพันตามคำพิพากษาของศาลที่สูงที่สุด ด้วยข้อยกเว้นบางประการที่กำหนดได้ตามหน้าที่ในทางระหว่างประเทศ และกฎหมายจากคำพิพากษาของศาล

- มั่นใจได้ว่าความสามารถของบุคคลหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องกับคดีที่จะให้บททวนการกระทำของอัยการได้ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน

- มั่นใจได้ว่าสิทธิของบุคคลหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องหรือมีประโยชน์ในคดีแห่งที่จะร้องเรียนคัดค้านมาตรการหรือความผิดพลาดของอัยการ ได้รับการรับประกัน

๒๕. การกระทำใดๆ ของอัยการที่จะกระทบต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพควรอยู่ภายใต้บังคับของศาลที่มีอำนาจ

๒๖. กรณีที่อัยการมีอำนาจที่จะตั้งคำถามต่อการพิพากษาของศาลหรือการบริหารงานของรัฐ อัยการต้องกระทำการนั้นด้วยการใช้อำนาจในการอุทธรณ์หรืออำนาจในการเสาะหาการทบทวนคำพิพากษา การดำเนินคดีระหว่างคู่กรณีที่เป็นเอกชน กรณีที่ผลประโยชน์ของรัฐต้องถูกปกป้องหรือพิทักษ์รักษาในศาล การพูดหรือกล่าวอันเป็นที่สุด เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของศาล

๒๗. อัยการซึ่งเข้าไปว่ากล่าวในศาลซึ่งไม่ใช่ศาลอาญา ควรปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- มีสิทธิและหน้าที่เท่าเทียมกับคู่กรณีฝ่ายอื่นในกระบวนการพิจารณานั้น
- ไม่ระงับยับยั้งหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในข้อพิพาท
- ไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณาของศาลหรือไม่ทำให้เข้าใจว่ามีส่วนในการพิจารณาของศาล
- เมื่อมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำพิพากษาของศาล อัยการควรมีสิทธิเท่าเทียมกับคู่ความฝ่ายอื่นและไม่มอบหมายให้ผู้อื่นใช้สิทธิในการอุทธรณ์แทน
- ใช้อำนาจอย่างอิสระ โปร่งใส และเป็นไปตามหลักนิติธรรม
- แทรกแซงนิติบุคคลในกรณีมีเหตุอันควรและตามภาวะวิสัยที่จะเชื่อได้ว่าหน่วยเอกชนในข้อพิพาทนั้นละเมิดต่อภาระหน้าที่ตามกฎหมายของตน รวมถึงภาระหน้าที่ที่มาจากการปรับใช้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องของอัยการซึ่งอยู่นอกเหนือกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรประกอบด้วยเหตุผลที่เปิดเผยแก่บุคคลหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องหรือมีความสนใจในคดีนั้นๆ

๒.๓ ทางเลือกในการดำเนินคดีและการลงโทษ

๒๘. กรณีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมาย อัยการควรให้ข้อพิจารณาต่อทางเลือกในการดำเนินคดีเมื่อใช้ทางเลือกเหล่านี้ อัยการควรเคารพสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายของผู้ต้องสงสัยและผู้เสียหายและ

เสนอความเป็นไปได้ที่จะไกล่เกลี่ยและการสมานฉันท์ระหว่างผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย ควรกำหนด
ข้อพิจารณาพิเศษแก่ลักษณะและความรุนแรงของการกระทำผิด การปกป้องสังคม และคุณลักษณะและภูมิ
หลังของผู้กระทำผิด

๒๙. ด้วยมุมมองที่จะส่งเสริมกิจกรรมของอัยการที่เป็นธรรม สอดคล้องกัน และมีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่
ของรัฐที่เกี่ยวข้องได้รับการสนับสนุนให้ประกาศกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน แนวทางทั่วไป และมาตรฐาน สำหรับการ
นำนโยบายทางอาญาไปปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทางเลือกในการดำเนินคดี

๓๐. มาตรการทางเลือกไม่ควรใช้เพื่อหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาคดีด้วยความเป็นธรรม ด้วยการ
กำหนดมาตรการแก่บุคคลซึ่งบริสุทธิ์หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีความผิด อันเนื่องมาจากอุปสรรค
ทางกระบวนการ อย่างเช่น ข้อจำกัดเรื่องเวลาในการดำเนินคดี หรือกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบ
ของผู้กระทำผิดที่ได้รับการบ่งชี้ไว้หรือขอบเขตของความเสียหายที่เป็นเหตุมาจากผู้กระทำผิด

๓๑. พึงระลึกไว้ว่า ผลกระทบจากความเสียหายที่เป็นไปได้ของกระบวนการพิจารณาทางอาญาหรือกระบวนการ
อื่นต่อพัฒนาการของเยาวชนในอนาคต อัยการควร, ในขอบเขตที่กว้างที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และตามกฎหมาย,
เสาะหาทางเลือกในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชน กรณีที่ทางเลือกนั้นสร้างการตอบสนอง
ทางพิจารณาคดีอย่างเหมาะสมต่อการกระทำผิด ให้พิจารณาถึงผลประโยชน์ของผู้เสียหายและของสาธารณะ
ทั่วไป และให้สอดคล้องกับเป้าหมายของกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชน

๓๒. อัยการควรใช้ความพยายามอย่างที่สุดในการดำเนินคดีกับเยาวชนเท่าที่อยู่ในขอบเขตที่จำเป็นอย่าง
เคร่งครัด

๓. สถานะของอัยการและมาตรการคุ้มครองอัยการในการทำหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จ

๓.๑ ความเป็นอิสระของอัยการ

๓๓. ความเป็นอิสระของอัยการ – ซึ่งจำเป็นสำหรับหลักนิติธรรม – ต้องได้รับการประกันโดยกฎหมาย ใน
ระดับที่เป็นไปได้อย่างสูงสุด, ในทำนองที่คล้ายคลึงกับหลักประกันโดยกฎหมายของผู้พิพากษา ในประเทศซึ่ง
สำนักงานอัยการเป็นอิสระจากรัฐบาล รัฐต้องมีมาตรการอย่างมีประสิทธิภาพในการรับประกันว่า ลักษณะและ
ขอบเขตของความเป็นอิสระสร้างขึ้นโดยกฎหมาย ในประเทศซึ่งสำนักงานอัยการเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็น
หน่วยงานภายใต้บังคับบัญชาของรัฐบาล หรือมีสถานะแตกต่างจากที่กล่าวมา รัฐต้องทำให้แน่ใจว่าลักษณะ
และขอบเขตของอำนาจของรัฐบาลที่เกี่ยวกับสำนักงานอัยการสร้างขึ้นโดยกฎหมายด้วย และรัฐบาลต้องใช้
อำนาจในทางที่โปร่งใส และสอดคล้องกับสนธิสัญญาระหว่างประเทศ กฎหมายของชาติ และหลักเกณฑ์ของ
กฎหมายทั่วไป

๓๔. ศาลสิทธิมนุษยชนยุโรป (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ศาล”) พิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเน้นย้ำว่า ใน
สังคมประชาธิปไตย ทั้งศาลและเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนสอบสวนต้องอิสระจากการกดดันทางการเมือง อันดับ
ต่อมาคือ อัยการควรเป็นอิสระในการทำการตัดสินใจ และขณะที่การทำงานร่วมกับสถาบันอื่นๆ ควรปฏิบัติ
หน้าที่ของตนโดยปราศจากการกดดันจากภายนอกหรือการแทรกแซงจากอำนาจของฝ่ายบริหารหรือรัฐสภา
โดยคำนึงถึงหลักการแบ่งแยกอำนาจและความรับผิดชอบ ศาลก็อ้างถึงประเด็นความเป็นอิสระของอัยการ

ในบริบทของการคุ้มครองทั่วไป เช่น การรับประกัน ซึ่งทำให้แน่ใจในความเป็นอิสระในการทำหน้าที่ของอัยการจากการควบคุมตามลำดับชั้นและการควบคุมของตุลาการในการทำงานของสำนักงานอัยการ

๓๕. ความเป็นอิสระของอัยการไม่ใช่อภิสิทธิ์หรือสิทธิพิเศษที่มอบไว้เพื่อผลประโยชน์ของอัยการ แต่เป็นหลักประกันในประโยชน์แห่งความเป็นธรรม ความเป็นกลาง และความยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปกป้องทั้งประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๓๖. รัฐต้องทำให้แน่ใจว่า อัยการสามารถปฏิบัติหน้าที่ของเขาโดยปราศจากการข่มขู่ อุปสรรค การล่อลวง ละเมิด การแทรกแซงอย่างไม่เหมาะสม หรือการเผชิญหน้าอย่างไม่เป็นธรรมกับพลเรือน คณะบุคคล หรือการรับผิดอื่นๆ

๓๗. อัยการควร, ในกรณีใดๆ, อยู่ในตำแหน่งฐานะที่จะดำเนินคดี, โดยปราศจากอุปสรรค, กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในความผิดที่เขากระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคอร์รัปชัน การใช้อำนาจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง

๓๘. อัยการต้องอิสระไม่เพียงจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ แต่จากบุคคลหรือองค์กรอื่นๆ ด้วย รวมถึงบุคคลหรือองค์กรในสาขาทางเศรษฐกิจ การเงินและสื่อ

๓๙. อัยการเป็นอิสระในการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมาย ศาล และส่วนอื่นๆ

๓.๒ ลำดับชั้น

๔๐. โครงสร้างตามลำดับชั้น เป็นมุมมองสามัญของสำนักงานอัยการส่วนมาก ซึ่งกำหนดลักษณะงานที่อัยการปฏิบัติ ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับชั้นที่ต่างกันต้องถูกควบคุมโดยกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนไม่คลุมเครือและมีสมดุลที่ดี และต้องมีระบบการตรวจสอบการถ่วงดุลที่เพียงพอ

๔๑. ในรัฐที่บริหารโดยหลักนิติธรรม เมื่อโครงสร้างของสำนักงานอัยการถูกจัดเป็นลำดับชั้น ความมีประสิทธิภาพของการดำเนินคดี, เกี่ยวกับพนักงานอัยการ, จะเชื่อมโยงอย่างแข็งแกร่งกับการแบ่งแยกอำนาจ ความรับผิดชอบและหน้าที่อย่างโปร่งใส

๔๒. มีความจำเป็นต้องพัฒนาการรับประกันอย่างเหมาะสมของการไม่มีการแทรกแซงในงานของอัยการ การไม่แทรกแซงหมายถึงการทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมของอัยการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการดำเนินคดีในศาล ต้องอิสระจากการกดดันจากภายนอกเช่นเดียวกับการกดดันจากภายในที่ไม่เหมาะสมและไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งอยู่ภายในระบบการดำเนินคดี ในระบบลำดับชั้น อัยการที่มีตำแหน่งสูงกว่าต้องสามารถใช้อำนาจควบคุมอย่างเหมาะสมเหนือการตัดสินใจของสำนักงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับ การคุ้มครองสิทธิของอัยการแต่ละคนอย่างเหมาะสม

๓.๒.๑ การมอบหมายคดีและการมอบหมายคดีให้ใหม่

๔๓. เกี่ยวกับการจัดการและการบริหารงานภายในของสำนักงานอัยการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมอบหมายคดีและการมอบหมายคดีให้ใหม่ ควรเป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องความเป็นกลางซึ่งเกี่ยวกับโครงสร้าง ความรับผิดชอบ และอำนาจในการตัดสินใจของสำนักงานอัยการ

๔๔. การมอบหมายคดีและการมอบหมายคดีให้ใหม่ ควรตัดสินโดยกฎเกณฑ์ที่โปร่งใสซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับโครงสร้างของสำนักงานอัยการทั้งที่เป็นลำดับชั้นและไม่เป็นลำดับชั้น

๓.๒.๒ คำสั่ง

๔๕. การตัดสินใจทั่วไปเกี่ยวกับการนำนโยบายทางอาญาไปใช้ควรมีความโปร่งใสเพื่อที่จะมั่นใจได้ว่างานของสำนักงานอัยการเป็นธรรม เป็นไปในทางเดียวกัน และมีประสิทธิภาพ

๔๖. คำสั่งในสถานะทั่วไปต้องเป็นลายลักษณ์อักษร และกรณีที่เป็นไปได้ ต้องได้รับการเผยแพร่หรือมีฉะนั้นก็ต่อโปร่งใส คำสั่งนั้นต้องเคารพความเที่ยงธรรมและความเท่าเทียมกันอย่างเคร่งครัด

๔๗. คำสั่งโดยผู้บริหารหรือโดยระดับที่สูงกว่าของลำดับชั้นที่เกี่ยวกับคดีอันเป็นการเฉพาะ ไม่สามารถยอมรับได้ในบางระบบกฎหมาย ขณะที่มีความโน้มท้วไปสำหรับความอิสระที่มากกว่าของระบบการดำเนินคดี ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยสภาที่ปรึกษาของอัยการยุโรป ไม่มีมาตรฐานทั่วไปในเรื่องนี้ กรณีที่กฎหมายอนุญาตให้มีคำสั่งเช่นนั้น ก็ควรทำเป็นลายลักษณ์อักษร จำกัดและควบคุมโดยกฎหมาย

๔๘. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เชื่อว่าตนถูกให้ทำงานในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่เหมาะสมหรือไม่มีคุณธรรม ควรตอบโต้ตามกฎหมาย

๔๙. อัยการมีสิทธิที่จะเรียกร้องว่า คำสั่งที่มีถึงเขาให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร กรณีที่เขาเชื่อว่าคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือขัดแย้งกับความรู้ผิดชอบชั่วดีของเขา ควรจัดให้มีกระบวนการวิพากษ์ในที่เพียงพอควรจัดให้มีซึ่งอาจจะนำไปสู่การแทนที่ในที่สุด

๕๐. ควรที่จะเข้าใจว่าการรับประกันเหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของทั้งอัยการเองและสาธารณะ

๓.๓ การแต่งตั้งและอาชีพ

๓.๓.๑ หลักการทั่วไป

๕๑. รัฐสมาชิกควรมีมาตรการเพื่อให้แน่ใจว่า:

ก) การรับเข้าทำงาน การเลื่อนตำแหน่ง และการโอนย้ายอัยการ ต้องกระทำด้วยวิธีการที่เป็นธรรม และเป็นกลาง และไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ เช่น เพศ เชื้อชาติ สีผิว ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือเรื่องอื่น รากฐานทางสังคมหรือสัญชาติ การเข้าร่วมกับคนกลุ่มน้อยในชาติ ฐานะ กำเนิด หรือสถานะอื่นๆ

ข) อาชีพของอัยการ การประเมินทางวิชาชีพ การเลื่อนตำแหน่ง และการโยกย้ายอัยการ ต้องควบคุมโดยมาตรฐานที่โปร่งใสและมีเหตุผล เช่น ความสามารถและประสบการณ์ ควรเลือกหน่วยงานที่รับคนเข้าทำงานบนพื้นฐานของความสามารถและทักษะ และควรปล่อยให้การทำงานตามหน้าที่ของเขาเป็นกลางและอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานที่มีเหตุผล

ค) การโยกย้ายอัยการต้องจัดการตามความจำเป็นของสำนักงานอัยการด้วย

๕๒. การแต่งตั้งและการสิ้นสุดการปฏิบัติงานของอัยการควรกำหนดโดยกฎหมายในระดับที่เป็นไปได้อย่างสูงสุดและโดยขั้นตอนและวิธีการที่ชัดเจนและเข้าใจได้